

UNHA NOITE N'A EIRA DO TRIGO

Guión melódico (poema de M. Curros Enríquez) Adaptación: R. Dovalo

<intro>

The musical score consists of ten staves of music in 8/12 time, treble clef, and key signature of one sharp. The score includes lyrics in Galician, musical notes, and chords indicated by Roman numerals (Mim, Si7, Do, Mi7, Lam6, Si7). The lyrics describe a night in a wheat field, mentioning the moon, stars, and various sensations. The score concludes with a section labeled 'Lonxe 1'.

Unha Lonxe

Mim Si7 Do Si7 Mim Lam6 Si7 Unha
noite na ei- ra do tri-go ao re- frei- xo dun bran- co lu- ar
de- la de pe sobrea po-pa dun e- le- vee ne- grei- ro va- por
ne- nachora- ba sin tré-go- la os des- déns dun in- gra- to ga- lán.
gran- doca- mi- ñodeA- mé-ri- ca vai o pro- beeinfeliz a-ma- dor. Iaco-
Eomi-

Lam Mim Si7 Do7+ Si7 Mim Si7
tar daentrequei- xas de- cí- a xa no mun- do non te- ñoanin- guén voumo-
rar asxentís an-du- riñas ca-raa te- rraque dei- xa cru- zar quenpoi-

Mim Mim7+ Mim7 Mim6 Mim Si7
rrer e non ven osmeus ollos os o- lli- ños deaquei doce ben Os seus
de- ra dar vol- ta pen- sa- ba quepoi- de- ra con vos- co vo- ar Maisas

Lam Si7 Lam Si7 Mim
e- cos de me- lancó- ní- a ca- mi- ña- ban nas a- las do ven-to eun la-
a- veseo bu- quefu- xí- an sinou- ir seusa- mar- gosla- mentos soi- os

Mim Mim7+ Mim7 Mim6 Mi7 Lam
mento repe- tí- a voumo- rrer e non ve- xoameu ben.
ventos repe- tí- a quenpoi- de- ra con vos- co vo- Lonxe 1

Mim Si7 Do7+ Si7 La Si7 Mim
2 ar. (sin ritmo) ad libitum

1.) Unha noite na eira do trigo
ao refreixo dun branco luar
unha nena choraba sin trégola
os desdéns dun ingrato galán.

E a coitada entre queixas decía
xa no mundo non teño a ninguén
vou morrer e non ven os meus ollos
os olliños do meu doce ben.

E1.) Os seus ecos de melancolía
camiñaban nas alas do vento
e un lamento... repetía...
vou morrer e non vexo a o meu ben.

2.) Lonxe dela de pe sobre a popa
dun eleve e negreiro vapor
emigrando camiño de America
vai o probe e infeliz amador.

E o mirar as xentis anduriñas
cara a terra que deixa cruzar
quen poidera dar volta pensaba
quen poidera con vosco voar.

E2) Mais as aves e o buque fuxian
sin ouir seus amargos lamentos
soio os ventos repetia
quen poidera con vosco voar. (orq.)

3.) Noites craras de aromas e lúa
dende entón que tristeza en nos hay
pra os que viron chorar unha nena
pra os que viron un barco marchar.

E3) dun amor celestial verdadeiro
quedou soio das bágoas a proba
unha cova nun outeiro
e un cadabre no fondo do mar.